Algorytmy i struktury danych

Wykład IV – sortowanie

Paweł Rembelski

PJWSTK

16 października 2009



- Definicja problemu
- Algorytm sortowanie przez selekcję
- 3 Algorytm sortowania przez wstawianie
- 4 Algorytm szybkiego sortowania przez wstawianie szkic
- 5 Algorytm sortowania szybkiego
- 6 Własności algorytmów sortujących

Dla uproszczenia w poniższym wykładzie rozważamy algorytmy sortowania w zbiorze liczb naturalnych z relacją ≤. Należy jednak pamiętać, że opisane rozwiązania są poprawne w dowolnym uniwersum U z relacją porządku liniowego ≤.

Definicja problemu

Problem, struktura i specyfikacja algorytmu

Problem

Niech T będzie niepustym n-elementowym wektorem różnych liczb naturalnych. Podać algorytm Alg(T,n) porządkujący elementy wektora T tak, że $\forall (0 \leq i < n-1) (T[i] < T[i+1])$. Rezultat porządkowania będziemy nazywać wektorem uporządkowanym (posortowanym) dla wektora T.

Struktura dla algorytmu

Struktura dla algorytmu Alg: standardowa struktura liczb naturalnych.

Specyfikacja algorytmu

Specyfikację algorytmu Alg stanowi para $\langle WP,WK \rangle$, gdzie warunki początkowy i końcowy są postaci kolejno:

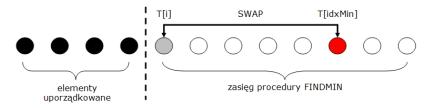
- ullet WP:T jest niepustym wektorem różnych liczb naturalnych, $n\in\mathbb{N}^+$, |T|=n,
- WK : Alg(T, n) = T', gdzie T' jest wektorem uporządkowanym dla wektora T.

4□ > 4@ > 4 = > 4 = > = 990

Algorytm sortowania przez selekcję

Pomysł. Niech i = 0,

- n − 1-krotnie powtórz następujące działanie:
 - stosując algorytm FindMin wyszukaj indeks elementu najmniejszego wśród elementów T[i], T[i+1],..., T[n-1], niech będzie to idxMin,
 - zamień element T[idxMin] z elementem T[i],
 - zwiększ i o jeden.



Zadanie. Przedstaw działanie algorytmu sortowania przez selekcję dla następujących danych wejściowych:

$$A = [10, 7, 6, 4, 2, 11, 16, 8, 3, 1, 9].$$



Rozwiązanie problemu – algorytm SelectionSort:

Poprawność algorytmu SelectionSort

- poprawność częściowa: z poprawności częściowej algorytmu FindMin wynika, że po i-tej iteracji pętli zachodzi $\forall \ (0 \leq j < i) \ (T[j] < T[j+1])$ i $\forall \ (i < k < n) \ (T[i] < T[k])$. Stąd tuż po wykonaniu procedury FindMin i instrukcji SWAP w wierszach 5 i 6 prawdą jest, że $\forall \ (0 \leq j < i+1) \ (T[j] < T[j+1])$ i $\forall \ (i+1 < k < n) \ (T[i] < T[k])$. Ostatecznie po inkrementacji zmiennej i ponownie zachodzi $\forall \ (0 \leq j < i) \ (T[j] < T[j+1])$ i $\forall \ (i < k < n) \ (T[i] < T[k])$ odtworzenie niezmiennika. Po zakończeniu pętli iteracyjnej mamy i = n-1, stąd $\forall \ (0 \leq j < n-1) \ (T[j] < T[j+1])$ i T[n-2] < T[n-1], zatem wektor T jest uporządkowany.
- warunek stopu: algorytm pomocniczy FindMin spełnia własność stopu, stąd każda iteracja pętli algorytmu ma spełnia ową własność. Zmienna i inicjalizowana wartością 0 jest inkrementowana z każdą iteracja pętli o 1, stąd po n-1 iteracjach i=n-1, co kończy działanie algorytmu.

Złożoność czasowa algorytmu SelectionSort – wariant I

- operacja dominująca: porównanie elementów rozważanego uniwersum,
- <u>złożoność czasowa</u>: $T(n) = (n-1) + (n-2) + ... + 1 = \frac{n(n-1)}{2} = \Theta(n^2)$.

Złożoność czasowa algorytmu SelectionSort – wariant II

- operacja dominująca: przestawienie elementów rozważanego uniwersum,
- <u>średnia złożoność czasowa</u>: $A(n) = \frac{n-1}{n} + \frac{n-2}{n-1} + \ldots + \frac{1}{2} = \ldots$
- pesymistyczna złożoność czasowa: $W(n) = n 1 = \Theta(n)$.

Zadanie. Podaj przykład wektora wejściowego długości *n*, dla którego algorytm SelectionSort działa w sposób pesymistyczny względem liczby operacji przestawiania elementów.

Złożoność pamięciowa algorytmu SelectionSort

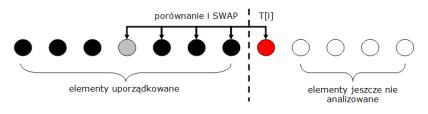
Złożoność pamięciową algorytmu SelectionSort można oszacować przez $\Theta(1)$.

4D > 4A > 4E > 4E > 900

Algorytm sortowania przez wstawianie

Pomysł. Niech i=1,

- n − 1-krotnie powtórz następujące działanie:
 - wyszukaj sekwencyjnie pozycję dla elementu T [i] w uporządkowanym fragmencie wektora T [0], T [1],..., T [i 1] i jednocześnie przestawiając odpowiednie elementy wstaw rozważany element na właściwą pozycję tak, że powstały wektor T [0], T [1],..., T [i] będzie wektorem uporządkowanym,
 - zwiększ i o jeden.



Zadanie. Przedstaw działanie algorytmu sortowania przez wstawianie dla następujących danych wejściowych:

$$A = [10, 7, 6, 4, 2, 11, 16, 8, 3, 1, 9].$$



Rozwiązanie problemu – algorytm InsertionSort:

```
void InsertionSort(int T[], int n) \{\leftarrow WP: T \text{ jest niepustym wektorem}\}
                                                    różnych liczb naturalnych, n \in \mathbb{N}^+, |T| = n
2
     int i, j;
3
     for (i:=1; i<n; i:=i+1) {
        j:=i;
6
        while ((j>0) AND (T[j-1]>T[j])) {
8
          SWAP(T, j-1, j);
9
          j:=j-1;
10
     }
11
12
                                               - |WK:InsertionSort(T,n)=T', gdzie T' jest
13
                                                    wektorem uporządkowanym dla wektora T
14 }
```

Poprawność algorytmu InsertionSort

- poprawność częściowa: niezmiennikiem pętli zewnętrznej jest formuła $\forall \ (0 \leq j < i) \ (T \ [j] < T \ [j+1])$. Po wykonaniu pętli wewnętrznej w wierszach 7-10 prawdą jest, że $\forall \ (0 \leq j \leq i) \ (T \ [j] < T \ [j+1])$, stąd po inkrementacji zmiennej i:=i+1 ponownie zachodzi $\forall \ (0 \leq j < i) \ (T \ [j] < T \ [j+1])$ odtworzenie niezmiennika. Po zakończeniu pętli iteracyjnej mamy i=n, stąd $\forall \ (0 \leq j < n) \ (T \ [j] < T \ [j+1])$, zatem wektor T jest uporządkowany.
- warunek stopu pętli wewnętrznej: z warunku początkowego $n \in \mathbb{N}^+$ i własności pętli zewnętrznej 0 < i < n. Zmienna j inicjalizowana wartością i jest dekrementowana z każdą iteracja pętli o 1, stąd po co najwyżej j iteracjach pętli j=0 i nie jest spełniony pierwszy koniunkt dozoru pętli j>0, co kończy jej działanie.
- warunek stopu: pętla wewnętrzna spełnia własność stopu, stąd każda iteracji pętli zewnętrznej algorytmu spełnia ową własność. Zmienna i inicjalizowana wartością 0 jest inkrementowana z każdą iteracja pętli zewnętrznej o 1, stąd po n-1 iteracjach i=n-1, co kończy działanie algorytmu.

Złożoność czasowa algorytmu InsertionSort – wariant I

- operacja dominująca: porównanie elementów rozważanego uniwersum,
- średnia złożoność czasowa:

$$A(n) = 1 + \frac{3}{2} + \frac{4}{2} + \ldots + \frac{n}{2} = \frac{n(n+1)}{4} - \frac{1}{2} = \Theta(n^2),$$

• pesymistyczna złożoność czasowa: $W\left(n\right)=1+2+\ldots+n-1=\frac{n(n-1)}{2}=\Theta\left(n^2\right)$.

Złożoność czasowa algorytmu InsertionSort – wariant II

- operacja dominująca: przestawienie elementów rozważanego uniwersum,
- średnia złożoność czasowa:

$$A(n) = \frac{1}{2} + \frac{2}{2} + \frac{3}{2} + \ldots + \frac{n-1}{2} = \frac{n(n-1)}{4} = \Theta(n^2),$$

• pesymistyczna złożoność czasowa: $W\left(n\right)=1+2+\ldots+n-1=\frac{n(n-1)}{2}=\Theta\left(n^2\right)$.

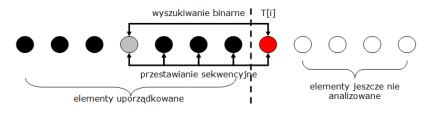
Złożoność pamięciowa algorytmu InsertionSort

Złożoność pamięciową algorytmu InsertionSort można oszacować przez $\Theta(1)$.

Algorytm szybkiego sortowania przez wstawianie – szkic

Pomysł. Niech i = 1,

- n-1-krotnie powtórz następujące działanie:
 - wyszukaj stosując rozszerzony algorytm wyszukiwania binarnego* pozycję dla elementu T[i] w uporządkowanym fragmencie wektora $T[0], T[1], \ldots, T[i-1]$, niech będzie to indeks idx,
 - przestaw sekwencyjnie elementy T[idx], T[idx+1],..., T[i-1] o jedną pozycję "w prawo" w rozważanym fragmencie wektora wejściowego,
 - przypisz T[idx] := T[i],
 - zwiększ i o jeden.



^{*} standardowo dla algorytmu wyszukiwań binarnych zakładamy, że szukamy indeksu elementu x należącego do rozważanego uniwersum. W wersji rozszerzonej algorytmu to założenie nie musi być spełnione, wtedy interesuje nas indeks elementu T[i] takiego, że $T[i] < x_i$ $T[i] + 1 > x_0$

Złożoność czasowa algorytmu QuickInsertionSort – wariant I

- operacja dominująca: porównanie elementów rozważanego uniwersum,
- \underline{z} łożoność czasowa: $T(n) = \sum_{i=1}^{n-1} O(|g|i) = O(|g(n-1)!) = O(n|g|n)$.

Złożoność czasowa algorytmu QuickInsertionSort – wariant II

- operacja dominująca: przestawienie elementów rozważanego uniwersum,
- średnia złożoność czasowa:

$$A(n) = \frac{1}{2} + \frac{2}{2} + \frac{3}{2} + \ldots + \frac{n-1}{2} = \frac{n(n-1)}{4} = \Theta(n^2),$$

• pesymistyczna złożoność czasowa: $W\left(n\right)=1+2+\ldots+n-1=\frac{n(n-1)}{2}=\Theta\left(n^2\right)$.

Złożoność pamięciowa algorytmu QuickInsertionSort

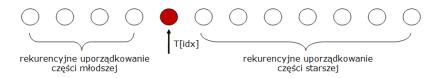
Złożoność pamięciową algorytmu QuickInsertionSort można oszacować przez Θ (1) dla iteracyjnej implementacji rozszerzonego algorytmu wyszukiwania binarnego.

4□ > 4□ > 4 = > 4 = > = 90

Algorytm sortowania szybkiego

Pomysł. Powtarzaj rekurencyjnie następujący schemat działania z ustaloną procedurą podziału względem mediany:

- podziel stosując procedurę podziału elementy aktualnie rozważanego fragmentu wektora względem mediany T[idx] na część młodszą i część starszą,
- powtórz postępowania dla części młodszej,
- powtórz postępowania dla części starszej.



Zadanie. Przedstaw działanie algorytmu sortowania szybkiego dla następujących danych wejściowych:

$$A = [10, 7, 6, 4, 2, 11, 16, 8, 3, 1, 9].$$



Rozwiązanie problemu – algorytm QuickSort:

```
void QuickSort(int T[], int n) {←
                                                 ------ WP: T jest niepustym wektorem
                                                  różnych liczb naturalnych,n \in \mathbb{N}^+, |T| = n
2
     int idx;
3
4
     idx:=Rozdziel(T,n);←—
                                                         — procedura Split albo Partition
5
     if (idx>1)
       QuickSort(T[0...idx-1],idx);
8
9
     if (n-idx-1>1)
10
       QuickSort(T[idx+1...n-1],n-idx-1);
11
12
                                               |WK:QuickSort(T,n)=T', gdzie T' jest
                                                 wektorem uporządkowanym dla wektora T
13 }
```

Poprawność algorytmu QuickSort

- poprawność częściowa: dla n=1 poprawność częściowa algorytmu QuickSort wynika z poprawności częściowej algorytmu podziału Rozdziel (np. metoda Partition). Wtedy jednoelementowy wektor T jest zarazem wektorem uporządkowanym. Dla n>1 i po zastosowaniu algorytmu Rozdziel element T [idx] znajduje się na właściwej pozycji, następnie w wierszu 9 rekurencyjnie porządkujemy wektor T [$0\ldots idx-1$] długości idx (czyli w tzw. części młodszej podziału) oraz w wierszu 11 rekurencyjnie porządkujemy wektor T [$idx+1\ldots n-1$] długości n-idx-1 (czyli w tzw. części starszej podziału).
- warunek stopu: ponieważ $n\in\mathbb{N}^+$ i ciąg kolejnych rozmiarów aktualnie rozważanego fragmentu wektora wejściowego jest ciągiem ściśle malejącym, to po co najwyżej n-1 wywołaniach rekurencyjnych algorytmu QuickSort przestają być prawdziwe warunki (n-idx-1>1) oraz (idx>1) z wierszy kolejno 9 i 11, co kończy zejście rekurencyjne rozważanej procedury.

Złożoność algorytmu QuickSort

- operacja dominująca: porównanie elementów rozważanego uniwersum,
- <u>średnia złożoność czasowa</u>: zakładamy, że rozkład elementów n-elementowego wektora T jest losowy, procedura rozdzielania została zaimplementowana zgodnie z metodą Partition albo Split, wtedy A(n) wynosi:



$$A(n) = \begin{cases} 0 & \text{dla } n \leq 1 \\ n-1+rac{1}{n}\sum_{k=0}^{n-1}\left(A\left(k\right)+A\left(n-k-1
ight)
ight) & \text{dla } n > 1 \end{cases},$$

 $\operatorname{czyli*} A(n) = O(n | \operatorname{g} n).$

* rozwiazanie równania w Dodatku A

Złożoność algorytmu QuickSort c.d.

pesymistyczna złożoność czasowa: zakładamy, że elementy n-elementowego
wektora T są uporządkowane rosnąco, szukamy elementu 1-szego co do wielkości,
procedura rozdzielania została zaimplementowana zgodnie z metodą Split*, wtedy:

$$W(n) = \begin{cases} 0 & \text{dla } n \leq 1 \\ n-1+W(n-1) & \text{dla } n > 1 \end{cases}$$

czyli

$$W(n) = n-1+W(n-1) = n-1+n-2+W(n-2) = \dots =$$

$$= \dots = n-1+n-2+\dots+0 = \frac{n(n-1)}{2} = \Theta(n^2).$$

• złożoność pamięciowa: O(n) z uwzględnieniem kosztów rekursji (O(1) w przeciwnym przypadku).

Zadanie. Podaj możliwie dokładne oszacowanie złożoności oczekiwanej i pesymistycznej algorytmu QuickSort, jeżeli za operację dominującą przyjmiemy przestawianie elementów wektora wejściowego.

^{*} jaki jest układ danych wejściowych dla przypadku pesymistycznego wykonania algorytmu QuickSort, jeżeli procedura rozdzielania została zaimplementowana zgodnie z metodą Partition? . °

Własności algorytmów sortujących

Sortowanie w miejscu

Algorytm sortowania Alg danych rozmiaru n sortuje w miejscu wtedy i tylko wtedy, gdy S(Alg, n) = O(1).

Pytanie. Który z przedstawiony powyżej algorytmów sortowania sortuje w miejscu?

Sortowanie stabilne

Algorytm sortowania *Alg* danych rozmiaru *n sortuje stabilnie* wtedy i tylko wtedy, gdy porządek występowania danych powtarzających się* przed procesem uporządkowania jest zachowany po owym procesie.

Pytanie. Który z przedstawiony powyżej algorytmów sortowania jest stabilny?

^{*} rozważając problem sortowania przyjęliśmy, że wektor wejściowy zawiera różne elementy, wtedy własność stabilności spełniona jest w sposób trywialny. Jej istotę w sposób nietrywialny można rozważać dopiero dla danych pozbawionych założenia niepowtarzalności elementów.

Dodatek A – rozwiązanie równania A (QuickSort, n)

Twierdzimy, że A(n) = O(n | g n), dla

$$A(n) = \begin{cases} 0 & \text{dla } n \leq 1 \\ n-1+rac{1}{n}\sum_{k=0}^{n-1}\left(A\left(k
ight)+A\left(n-k-1
ight)
ight) & \text{dla } n > 1 \end{cases}$$

Rozważmy dalej równanie dla n > 1, wtedy

$$A(n) = n - 1 + \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} (A(k) + A(n - k - 1))$$

$$= n - 1 + \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} A(k) + \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} A(n - k - 1)$$

$$= n - 1 + \frac{1}{n} \sum_{k=0}^{n-1} A(k) + \frac{1}{n} \sum_{k=n-1}^{0} A(k) = n - 1 + \frac{2}{n} \sum_{k=0}^{n-1} A(k)$$

$$nA(n) = n(n-1) + 2 \sum_{k=0}^{n-1} A(k),$$

stąd dla n oraz n-1 otrzymujemy

$$\begin{cases} nA(n) = n(n-1) + 2\sum_{k=0}^{n-1} A(k) \\ (n-1)A(n-1) = (n-1)(n-2) + 2\sum_{k=0}^{n-2} A(k) \end{cases}$$

i po odjęciu stronami równania dla $(n-1)\,A\,(n-1)$ od równania dla $nA\,(n)$ zachodzi

$$nA(n) - (n-1)A(n-1) = 2(n-1) + 2A(n-1)$$

 $nA(n) = 2(n-1) + (n+1)A(n-1)$

stąd po podzieleniu obu stron przez $n \, (n+1)$

$$\frac{A(n)}{n+1} = \frac{A(n-1)}{n} + 2\frac{n-1}{n(n+1)} = \frac{A(n-1)}{n} + 2\left(\frac{1}{n+1} - \frac{1}{n(n+1)}\right).$$

Zatem

$$\frac{A(n)}{n+1} = \frac{A(n-2)}{n-1} + 2\left(\frac{1}{n} - \frac{1}{(n-1)n}\right) + 2\left(\frac{1}{n+1} - \frac{1}{n(n+1)}\right)
= \frac{A(1)}{2} + 2\left(\frac{1}{3} - \frac{1}{2 \cdot 3}\right) + \dots + 2\left(\frac{1}{n} - \frac{1}{(n-1)n}\right) + 2\left(\frac{1}{n+1} - \frac{1}{n(n+1)}\right)
= 2\sum_{k=2}^{n} \left(\frac{1}{k+1} - \frac{1}{k(k+1)}\right) = 2\sum_{k=1}^{n} \left(\frac{1}{k+1} - \frac{1}{k(k+1)}\right)
A(n) = 2(n+1)\left(\sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k+1} - \sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k(k+1)}\right).$$

Ponieważ

$$\sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k(k+1)} \le \sum_{k=1}^{\infty} \frac{1}{k(k+1)} = 1,$$

to dla pewnego $rac{1}{2} \leq c_1 \leq 1$

$$A(n) = 2(n+1)\left(\sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k+1} - c_1\right).$$

Dalej

$$\sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k+1} = \sum_{k=1}^{n} \frac{1}{k} - 1 + \frac{1}{n+1} = H_n - \frac{n}{n+1},$$

gdzie H_n jest n-tą liczbą harmoniczną, tj. $H_n=1+rac{1}{2}+rac{1}{3}+\ldots+rac{1}{n}$, dla której zachodzi

$$H_n = \ln n + c_2$$

gdzie $\gamma \leq c_2 \leq 1$ i γ jest stałą Eulera ($\gamma \approx 0,577$). Ostatecznie

$$A(n) = 2(n+1)\left(\ln n + c_2 - \frac{n}{n+1} - c_1\right).$$

$$A(n) = 2(n+1) \left(\ln n + c_2 - \frac{n}{n+1} - c_1 \right)$$
$$= \frac{2}{\lg e} (n+1) \lg n - 2n + 2(n+1) (c_2 - c_1).$$

Pamiętając, że $\gamma-1 \leq (c_2-c_1) \leq \frac{1}{2}$, to

$$A(n) = \frac{2}{|g e} n |g n + O(|g n) + O(n)$$
$$= \frac{2}{|g e} n |g n + O(n),$$

dla $\frac{2}{|g|e} pprox 1,386$. Stąd

$$A(n) = O(n | g n).$$

Literatura

- T. H. Cormen, C. E. Leiserson, R. L. Rivest, C. Stein, Wprowadzenie do algorytmów, WNT 2004.
- 2 L. Banachowski, K. Diks, W. Rytter, *Algorytmy i struktury danych*, WNT 1996.
- A. V. Aho, J. E. Hopcroft, J. D. Ullman, Algorytmy i struktury danych, Helion 2003.
- A. Dańko, T. L. Lee, G. Mirkowska, P. Rembelski, A. Smyk, M. Sydow, Algorytmy i struktury danych zadania, PJWSTK 2006.
- R. Sedgewick, Algorytmy w C++, RM 1999.
- N. Wirth, Algorytmy + struktury danych = programy, WNT 1999.
- A. Drozdek, D. L. Simon, Struktury danych w języku C, WNT 1996.
- O D. Harel, Rzecz o istocie informatyki Algorytmika, WNT 2001.

Zadania ćwiczeniowe

Zadania ćwiczeniowe

- Zaimplementuj algorytm SelectionSort.
- Zaimplementuj algorytm InsertionSort.
- Przeprowadź doświadczalnie analizę porównawczą efektywności algorytmów InsertionSort i SelectionSort względem liczby następujących operacji dominujących:
 - operacja porównania elementów wektora wejściowego,
 - Operacja przestawienia elementów wektora wejściowego...
- Zaproponuj specyfikację dla rozszerzonego algorytmu wyszukiwania binarnego. Zaimplementuj algorytm, uzasadnij jego poprawność oraz oszacuj złożoność.
- Zaimplementuj algorytm FastInsertionSort.
- Przeprowadź doświadczalnie analizę porównawczą efektywności algorytmów InsertionSort i FastInsertionSort względem liczby następujących operacji dominujących:
 - operacja porównania elementów wektora wejściowego,
 - Operacja przestawienia elementów wektora wejściowego.
- Zaimplementuj algorytm QuickSort.
- Przeprowadź doświadczalnie analizę porównawczą efektywności algorytmów FastlnsertionSort i QuickSort względem liczby następujących operacji dominujących:
 - operacja porównania elementów wektora wejściowego.
 - Operacja przestawienia elementów wektora wejściowego.
- Zaproponuj iteracyjną wersję algorytmu QuickSort. Zaimplementuj algorytm, uzasadnij jego poprawność oraz oszacuj złożoność.
- Niech X oraz Y będą wektorami odpowiednio n oraz n+1 parami różnych liczb naturalnych takimi, że $X \subset Y$. Zaprojektuj możliwie efektywną funkcje
 - int FIND(int X[], int Y[], int n)
 - która wyznaczy indeks elementu wektora Y, który jednocześnie nie należy do wektora X. Uzasadnij poprawność oraz oszacuj złożoność rozwiazania.

- Oszacuj koszt i uzasadnii poprawność następującego algorytmu sortowania:
 - optymalnym algorytmem dla problemu min-max wyszukuję minimum i maksimum dla danego ciągu i ustawiam je odpowiednio na poczatku i na końcu tablicy.
 - o powtórz rozumowanie dla pozostałych elementów.
- Dany jest ciąg n par (indeks, kolor) uporządkowany rosnąco ze względu na wartość pierwszej składowej, gdzie indeks jest pewną liczbą naturalną, a kolor jest elementem zbioru kolorów {żółty, czerwony, niebieski}. Zaproponuj możliwie efektywny algorytm sortowania ciągu par tak, że jego elementy będą ułożone kolorami (w kolejności niebieskie, żółte, czerwone) oraz elementy o tym samym kolorze pozostaną uporządkowane rosnąco ze względu na wartość składowej indeks. Oszacuj koszt i krótko uzasadnij poprawność zaproponowanego algorytmu.
- Algorytm sortowania metodą Shella (metoda malejących przyrostów): niech T będzie wektorem n parami różnych liczb naturalnych, oraz h_1,h_2,\ldots,h_k ściśle malejącym ciągiem k liczb naturalnych, gdzie $h_k=1$. Dla każdego $1\leq i\leq k$ wykonaj kolejno:
 - **1** podziel w miejscu wektor T na h_i podwektorów $T_{i,1}, T_{i,2}, \ldots, T_{i,h_i}$ tak, że:

$$T_{i,1} = \left[T[0], T[h_i], T[2h_i], \dots, T[l_{i,1}h_i] \right],$$

$$T_{i,2} = \left[T[1], T[h_i+1], T[2h_i+1], \dots, T[l_{i,2}h_i] \right],$$

$$\vdots$$

$$T_{i,h_i} = \left[T[h_i-1], T[2h_i-1], T[3h_i-1], \dots, T[l_{i,h_i}h_i] \right],$$

- 2 posortuj każdy z podwektorów oddzielnie algorytmem sortowania przez wstawianie,
- $oldsymbol{0}$ jeżeli $h_i=1$, to zakończ działanie algorytmu, w p.p. wykonaj podobne postępowanie dla kolejnego współczynnika ciągu h_{i+1} .

Zadania ćwiczeniowe

 przeanalizuj działanie prezentowanego algorytmu dla przykładowego wektora T składającego się z 12-stu liczb naturalnych postaci

$$\textit{T} = [10, 8, 6, 20, 4, 3, 22, 1, 0, 15, 16]$$

- oraz ciągu współczynników 5,3,2,1
- zaimplementuj algorytm Shella,
- uzasadnij poprawność algorytmu i oszacuj jego złożoność.